

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010860
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného O. B., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom obec A. F., t. č. bytom A. F., S. XXX/XX, okres F., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 13. decembra 2018, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. februára 2018 pod sp. zn. 2T/176/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku napadnutý rozsudok sa zrušuje vo všetkých výrokoch o treste.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa

obžalovaný O. B., nar. XX.XX.XXXX v W.

odsudzuje

podľa 194 odsek 3, § 42 odsek 1, § 41 odsek 2, § 38 odsek 3, § 36 písm. l), § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienične odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému O. B. uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/35/2017 zo dňa 10. mája 2017, právoplatný 10. mája 2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. februára 2018 rozsudkom pod sp. zn. 2T/176/2017 rozhodol na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 07. decembra 2017 pod č. k. 2Pv 346/17/3307-20 tak, že obžalovaného O. B., nar. XX.XX.XXXX uznal za vinného zo spáchania trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 30. 04. 2017 v čase okolo 23. 30 h na ulici S. v obci A. F., okres F., pred budovou spoločnosti Bettex, s.r.o., napadol poškodeného Q. T. tak, že po predchádzajúcom slovnom konflikte ho udrel ľavou rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený začal ustupovať dozadu, aby sa tak vyhol ďalším pokusom o úder zo strany obžalovaného, pričom sa potkol a spadol na zem na chrbát, kde obžalovaný k nemu pristúpil a minimálne tri krát ho udrel pravou rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy, následne ho dva krát kopol ľavou nohou do oblasti tváre, po čom

obžalovaného od poškodeného odtiahla tretia osoba a poškodený sa zo zeme snažil postaviť a v čase kedy kľačal na kolenách, ho obžalovaný ešte jeden krát kopol nohou do oblasti brady a odišiel, pričom týmto konaním spôsobil poškodenému T. Q. zmliaždenie v oblasti ľavej očnénice s krvným výronom a zmliaždenie a odreninu nosa a čelovej oblasti, ktoré zranenia si nevyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného.

Za tento trestný čin bol obžalovaný O. B. odsúdený podľa § 194 odsek 2, § 42 odsek 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 39 odsek 4 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona bol obžalovanému uložené aj ochranné opatrenie, a to ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému O. B. uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. mája 2017 pod sp. zn. 1T/35/2017, právoplatný dňa 10. mája 2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote, teda včas, podal odvolanie iba prokurátor, a to odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že dôvodom podaného odvolania je nesprávny a nezákonný výrok uloženého súhrnného trestu obžalovanému, ktorý nie je v súlade s ustanovením § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Tr. zákona, pričom prvostupňový súd mal aplikovať správne ustanovenie § 194 odsek 3 Tr. zákona, ktorý je zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný. Prokurátor ďalej uviedol, že výmeru uloženého podmiennečného súhrnného trestu spolu s určenou skúšobnou dobou považuje za dostatočnú. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 194 odsek 3 Tr. zákona, § 42 odsek 1, § 41 odsek 2 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zákona uloží súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odloží na skúšobnú dobu 3 (tri) roky a súčasne rozhodne aj podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona vo vzťahu k výroku o uloženom treste obžalovanému v dotknutom rozsudku Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/35/2017.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na správne dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry, s ktorými sa stotožnil a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s návrhom uvedeným v písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že veľmi ľutuje trestnej činnosti, ktorej sa dopustil. Od času jej spáchania sa zmenil, a to aj vplyvom už vykonávaného ambulantného protitoxikomanického liečenia. Riadne pracuje, má priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a preto poprosil, aby mu nebol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 13. decembra 2018 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 12. júla 2018, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania prokurátora, ktorým napadol iba výrok o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu, krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku zistil dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. i) Tr. poriadku a súčasne dospel aj k záveru, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné, pretože prvostupňový súd pochybil, keď uložil obžalovanému taký trest, ktorý nie je v súlade s Trestným zákonom.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci predmetného žalovaného skutku pôvodne uvedeného pod bodom 1) obžaloby, prvostupňový súd právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní jeho viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktorý bol prvostupňovým súdom následne právne posúdený ako trestný prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a odvolací súd v dôsledku takéhoto procesného stavu preto ani nemohol preskúmať v odvolacom konaní

napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu, ako aj právne posúdenie tohto žalovaného skutku.

Podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona veta prvá ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nepochybil, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchanie žalovaného skutku prakticky po celú dobu trestného stíhania priznával a aj jeho spáchanie úprimne oľutoval, čomu bolo možné uveriť a na druhej strane správne nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže u obžalovaného aplikoval moderačné oprávnenie - mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, pretože boli na to splnené všetky zákonné podmienky, aj v zmysle už ustálenej súdnej praxe a judikatúry. Vo vzťahu k uvedenému iba formálne pochybil, keď v napadnutom výroku o treste v rozsudku neuviedol aj ustanovenie odseku 2 písm. d) per analogiam (čo však odvolací súd neprehliadol a sám potom napravil). K pochybeniu prvostupňového súdu však došlo pri identifikácii príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, a to v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti, keďže u obžalovaného spáchanie viacerých trestných činov viedlo k ukladaní súhrnného trestu podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona. Na druhej strane však správne prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovanému je nutné ukladať súhrnný trest, podľa už vyššie citovaného ustanovenia § 42 odsek 1 Tr. zákona, vo vzťahu k dotknutej trestnej veci vedenej proti obžalovanému Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/35/2017 a správne aj podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona potom zrušil výrok o treste v tejto dotknutej trestnej veci. Prvostupňový súd však ale pochybil, keď obžalovanému neuložil súhrnný trest odňatia slobody po aplikácii § 38 odsek 2 a odsek 3 Tr. zákona (zníženie hornej hranice základnej sadzby o 1/3) za existencie prevažujúcej poľahčujúcej okolnosti v zmysle už uvedených dôvodov a potom podľa zásad uvedených podľa vyššie citovaného ustanovenia § 41 odsek 2 Tr. zákona (s uplatnením tzv. „asperačnej či zostrujúcej“ zásady), t. j. podľa najprísnejšieho zbiehajúceho sa trestného činu, v posudzovanom prípade to bol zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 3 Tr. zákona z dotknutej trestnej veci vedenej Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/35/2017 a nie jeho úmyselná forma prečinu podľa § 194 odseku 2 Tr. zákona, ako nesprávne a nezákonne aplikoval v napadnutom rozsudku vo výroku o uloženom súhrnnom treste. Prvostupňový súd tak mal ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 194 odsek 3 Tr. zákona pred mimoriadnym znížením trestu pod dolnú hranicu v zákonom ustanovenej výmere od dolnej hranice 3 rokov do hornej hranice 6 rokov a 4 mesiace, zvýšenej o 1/3. Prvostupňový súd obžalovanému ale správne vymeral súhrnný trest odňatia slobody, ktorý podmienene odložil obžalovanému s určením primeranej skúšobnej doby, s čím sa stotožnil aj prokurátor, ktorý to ani v podanom odvolaní nenamietal. Napokon prvostupňový súd správne a na podklade relevantných a vykonaných dôkazov (znalecký posudok) uložil obžalovanému v rámci ukladania trestnoprávných sankcií aj ochranné opatrenie formou ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia, ktorý výrok tiež nebol napadnutý odvolaním prokurátora, čím je tento výrok nedotknutý rozhodnutím odvolacieho súdu.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené dôvody rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Teda najskôr zrušil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, t. j. v celom výroku o treste a potom všetky pochybenia prvostupňového súdu sám napravil novým výrokom o uložení súhrnného trestu obžalovanému, spolu s ďalším súvisiacim výrokom podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona. Odvolacím súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému O. B., vrátane už predtým uloženého ochranného opatrenia sú dostatočnými trestnoprávnymi sankciami na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 Tr. zákona a sú aj konformnými s individuálno-preventívnym a generálno-preventívnym účinkom a súčasne predstavujú tak aj dostatočné morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.